

MAALITUOTTEEN YMPÄRISTÖSELOSTE

1. YLEISET TIEDOT

1.1 Valmistaja/maahantuoja/markkinoija

Tikkurila Oy
Postiosoite PL 53
Postinumero ja -toimipaikka 01301 VANTAA
Puhelin (09) 857 71
Telefax (09) 8577 6902
Y-tunnus 0197067-4

1.2 Tuotenimi FINNGARD 150 Betonipintojen suojamaali	1.3 Tuotekoodi 352-sarja
---	---

1.4 Tuoteryhmä: Vesiohenteinen maali ulkokäyttöön

1.5 Valmistajan/Toimittajan ympäristötoiminta

Ympäristöpolitiikka: Yhteiskuntavastuuraportti 2007
Ympäristöohjelma: Tikkurila konsernin ympäristö- ja yhteiskuntavastuuohjelma
Ympäristöjärjestelmä: EMAS ja ISO 14 001

1.6 Tuotteelle myönnetty ympäristömerkki: -

1.7 Tietojen kokoamisesta vastaava yhteyshenkilö:

Tikkurila Oy, Tuoteturvapalvelu, puh. (09) 857 71, e-mail: productsafety@tikkurila.com

2. KOOSTUMUSTIEDOT

Koostumustiedot vastaavat perusmaalien tietoja. Tarkemmat tiedot vaaraominaisuuksista on annettu tuotteiden omissa käyttöturvallisuustiedotteissa.

2.1 Raaka-aineet

	Tyyppi	Pitoisuus %	Vaaraluokitus
Sideaineet	Akrylaattisideaine	5-15	-
Pigmentit/ täyteaineet	Titaanidioksidi, dolomiitti, talkki, kalsium-karbonaatti	25-50	-
Liutotteet/ ohenteet	Vesi	25-50	-
Apuaineet	Maalinvalmistuksen ja -käytön apuaineita Sinkkipyritioni	1-5 < 0,5	- T, myrkyllinen; N, ympäristölle vaarallinen
	<i>Säilöntäaineet:</i> 1,2-bentsisotiatsoli-3(2H)-oni	< 0,02	Xn, haitallinen; N, ympäristölle vaarallinen
	2-metyyli-2H-isotiatsoli-3-oni	< 0,01	T, myrkyllinen; N, ympäristölle vaarallinen
	5-kloori-2-metyyli-4-isotiatsoloni	< 0,0015	T, myrkyllinen; N, ympäristölle vaarallinen
	Formaldehydi	< 0,01	T, myrkyllinen

2.2 Maalituotteessa käytetyt kierrätysmateriaalit: -

2.3 Raaka-aineiden alkuperä

Pohjoismaat: n. 75 %

Muu Eurooppa: n. 20 %

Muu maailma: < 5 %

3. TUOTTEEN VALMISTUS (Valmistusyksikön keskimääräiset luvut)

3.1 Energian kulutus: n. 0,7 kWh/tuotelitra:
Sähkön osuus 55 %
Kaukolämpö 45 %
Öljy - %

3.2 Liuotepäästöt ilmaan: 0,2 g/tuotelitra (mitattu)

3.3 Jätteet

Ongelmajätteenä hävitetty jäte: 15 g/tuotelitra

Kaatopaikalle toimitettu jäte: 4 g/tuotelitra

Hyötykäyttöön toimitettu lajiteltu jäte: 30 g/tuotelitra

3.4 Jätevesikuormitus

Kunnalliseen viemäriin: 0,3 g kuiva-ainetta/tuotelitra

3.5 Valmistajan ympäristölupa: Uudenmaan ympäristökeskus 9.11.2007

4. KULJETUKSET JA JAKELU

4.1 Valmistusmaa: Suomi

4.2 Eri kuljetusmuotojen osuus tuotetyypin raaka-ainekuljetuksista

Maantiekuljetus: n. 75%

Rautatiekuljetus: alle 5 %

Merikuljetus: n. 20 %

4.3 Pakkaus ja sen materiaali

Tuotepakkaus: Metallipakkaus (tinattu pelti)

Ulko/ryhmäpakkaus: Kutiste/kiristekalvo (PE), 3 l:n astioiden alla on lisäksi aluspahvi.

4.4 Pakkausmateriaalien hyötykäyttövelvoite täytetty

Tikkurila Oy on liittynyt Pakkausalan Ympäristörekisteriin PYR; Asiakastunnus: 07704-19984. Mm. seuraavien pakkausten kierrätysorganisaatioiden eli tuottajayhteisöjen palvelut ovat tuotteiden loppukäyttäjien käytettävissä: MEPAK-Kierrätys Oy, Suomen Uusiomuovi Oy ja Suomen Aaltopahviyhdistys Oy.

5. TUOTTEEN KÄYTÖN YMPÄRISTÖHAITAT JA NIIDEN EHKÄISY

5.1 Tuotteen käytön liuotepäästöt ilmaan (EU-direktiivi 2004/42/EY): max 40 g/tuotelitra, EU VOC -raja-arvo (cat A/c) 40 g/l(2010)

5.2 Työvälineiden puhdistus ja pesunesteiden käsittely

Poista ylimääräinen maalituote työvälineistä ennen pesua. Vesiohenteisilla tuotteilla maalatessa työvälineet pestään vedellä. Pesuvesi voidaan yleensä laskea viemäriin.

5.3 Maalausjätteiden kierrätys tai hävitys

Jätteet tulee aina hävittää paikallisen jätehuoltoviranomaisen hyväksymällä tavalla. Nestemäistä maalausjätettä ei saa kaataa viemäriin, vesistöön tai maaperään, vaan se on toimitettava ongelmajätteenä hävitettäväksi. Kuiva maalijäte voidaan yleensä hävittää muun sekajätteen mukana. Pienet määrät nestemäistä maalia voidaan haihduttaa kuivaksi, jonka jälkeen kiinteä jäte on yleensä kaatopaikkakelpoista.

Jätelainsäädännön mukainen EWC-jätekoodi:

EWC 08 01 12 Maalijätteet, jotka eivät sisällä liuottimia tms. vaarallisia aineita.

5.4 Pakkausjäte

Peltipurkit: Huolellisesti tyhjennetyt kuivat purkit tulee pyrkiä toimittamaan peltipurkkien keruupisteisiin (mm. Kuusakoski Oy:n terminaalit) tai tällaisen mahdollisuuden puuttuessa kunnalliselle kaatopaikalle. (Lisätietoja: Mepak-Kierrätys Oy , p. 09 - 616 23 210, www.mepak.fi ja www.pyr.fi)

Muoviastiat ja -kalvot: Pakkauskalvot ja huolellisesti tyhjennetyt muoviastiat voidaan toimittaa muovijätteen kerääjille tai energiantuotantoon. (Lisätietoja mm. Suomen Uusiomuovi Oy; p. 09 - 172 84326)

Pakkauspahvi: Pahvimateriaalin hyödyntäjille (Lisätietoja mm Suomen Aaltopahviyhdistys ry c/o Stora Enso Packaging Oy; p. 020 462 7233, www.aaltopahvi.fi)

Kertakäyttöiset puulavat soveltuvat polttopuuksi.

6. MAALATTU KOHDE

6.1 Pinnoitteen kesto ja huoltomaalaustarve

Tuotteen tekniset ominaisuudet sekä tarkemmat käsittelyn keston, huoltomaalaukseen ja uusintakäsittelyihin liittyvät tiedot on annettu tuoteselosteessa ja hoito-oppaassa.

6.2 Maalatun esineen/kohteen hävitys/uusiokäyttö

Pintakäsittely ei yleensä vaikeuta käytöstä poistettavan kohteen uusiokäyttöä tai hävitystä. Nykyiset pintakäsittelyyn käytetyt maalituotteet eivät yleensä sisällä raskasmetalleja tai muita ympäristölle erityisen vaarallisia tai luonnossa vaikeasti hajoavia yhdisteitä.

7. TUOTTEEN YMPÄRISTÖPROFIILI JA ELINKAAREN AIKAINEN YMPÄRISTÖKUORMITUS

Tuotteiden ympäristöprofiililla annetaan suunnittelijoille tietoa sekä tuotteen valmistusprosessista riippuvista ympäristöominaisuuksista että ohjeita tuotteen soveltuvista käyttöolosuhteista ja -tavoista, huoltotarpeista ja kierrättämisestä. Elinkaariarviota voidaan käyttää myös näiden ominaisuuksien ekologisen merkityksen osoittamisessa. Näitä elinkaariarvion perusteita on esitelty mm. VTT:n tutkimusselostuksessa 1836 "Rakennusmateriaalien ja -tuotteiden ympäristövaikutukset ja niiden arviointiperusteet" (Tarja Häkkinen et al., 1997). Käytännön arviointitekniikkaa on selvitelty mm VTT:n tutkimusselostuksessa 834 "Pintakäsittelyn pintaverhouslaudan ympäristövaikutukset käyttöiän aikana", (Tarja Häkkinen et al., 1999).